

"עמדו הכן כולכם"

ימי ההכנה ליום הבהיר י"א ניסן - קי"ד שנה

**בטח יראה גודל האחריות המוטלת עליך
וימסור ויתן את עצמו,
זיך איבערגעבן זיך אינגאנצן,
לרצונו ולמילוי דבריו והוראותיו**

...ומה שכתוב שלבנו ... אין חשק כל כך בלימודו, יסביר לו באותיות המתאימות לפניו, אז איצטער איז גאר אנדערש [שעכשיו זהו אחרת לגמרי], וצריך הוא לדעת אשר כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ הוא הנושא והראש של כל חסידיו ומקושריו, וכיון שהראש הרי, בפשיטות הגמורה, הוא בריא וחזק, הרי נמצאים בו כל הכוחות והחיות השייכים לכל אחד ואחת מהמקושרים שלו בשלמות ואין הדבר תלוי אלא בהם. ואם ח"ו אינם מתאימים לפי רצון הראש, הרי אין זה נוגע להמקושר בלבד.

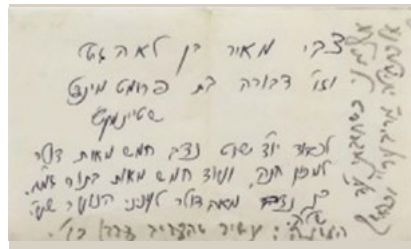
וכאשר יתבונן בזה אפילו לשעה קלה, בטח יראה גודל האחריות המוטלת עליו, ובמידה המתאמת למצב בריאותו, ימסור ויתן את עצמו, זיך איבערגעבן גאר אינגאנצן, לרצונו של כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ ולמילוי דבריו והוראותיו הנמצאים בשיחותיו מכתביו הכלליים או הפרטיים, אשר בהם ימצא כל אחד ואחת מבני ישראל הוראות בדרכו בחיים. און מ'דארף ניט נתפעל וערן, וואס האט א קליינער אינגל פאר א שייכות מיט אזא גרויסן רביין [ואין להתפעל, איזו שייכות יש לילד קטן עם רבי כה גדול], כמבואר הדבר בכמה מקומות [ב]דא"ח וגם במאמר ח"י אלול דשנה זו, פרק ז' ומוסג"פ הקונטרס. מחכתב, י"ז אלול ה'ש"ת

בקשר עם ההכנות ליום הבהיר י"א ניסן, מובאים לפנינו ב' מענות כ"ק אדמו"ר אודות החלטות-טובות ומעשים טובים שנעשו כהכנה ל"א ניסן, ותביעת כ"ק אדמו"ר להוסיף עליהם כהנה וכהנה.

מענה זה הוא לתלמידים-השלוחים באוסטרליה שדיווחו על החלטת הבהורים בשיבתם ללמוד כל אחד פרק תניא בע"פ לקראת יום הבהיר יו"ד שבת. כ"ק אדמו"ר הקיף את המילים "פרק אחד" וכתב:

לכאורה ה"ז עשיר שהביא קרבן עני כו'

אם תראה ענין עני כו' עשיר שהביא קרבן עני כו'

מענה זה הוא לרב צבי מאיר שטיינמעץ (צבי יאיר) וזוגתו על הדיווח שכתב המזכיר על שנדבר "חמש מאות דולר למכון חנה, ועוד חמש מאות בתור גמ"ח. כן נדב מאה דולר לעניני הנוער שע"י של"ה". כ"ק אדמו"ר כתב על זה:

מצאני כשחשבתי ע"ד מלכתחילה אריבער וכהמשך המשנה: עשיר שהביא קרבן כו'.

[וכהמשך המשנה: נגעים פי"ד מ"ב (ושם: "עשיר שהביא קרבן עני לא יצא").]

תורה

שיחות, אגרות ויומנים
בעניני דיומא

גליון קיג

יו"ל לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
צוקללה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' שמיני, ה'תשע"ו

שנת 'הקהל' - ופרצ"ת

מאה ושלוש-עשרה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר

יוצא לאור עלידי

והתלמידים השלוחים

שיבות תומכיתמימים ליובאוויטש באה"ק

להצטרפות לרשימת תפוצה:
BeitChayeinu@gmail.com
להקדשות: +972-50-2599317

צוגייץ צו זליגסון ער זאל א קוק טאן
אויף עם" (אחדים הלכו אליו).

כשהוציא והוא מביהכ"נ היה מעולף
ובחוזק מהקור והאוויר הצח חזר
לעצמו. אחר ההתוועדות חכה הרבי
ע"י ביהכ"נ למעלה לפני מנחה,
שהרבי יראה שהוא בסדר. הרבי

הביט עליו וסימן "מה היה לך?" וענה בשנינות לשון
"הסתלקתי, אך הרי זה שבת והגהינינום סגור, לגן עדן לא
רצו להכניס אותי ושלחו אותי חזרה... והנה אני כאן".
הרבי חייך מפה לפה ובירכו באריכות ימים.

הת' צבי ויגלר ניגש לתת משקה והרבי אמר לו שיחלקו
פה ושם, ושלא ישתו יותר מג"פ, וששמע שיש היתרים
ולא היה ולא נברא. שימסור זאת בכפ"ח, לוד, תורת אמת,
ולמסור לחבריו שימסרו ג"כ על זה.

כן אמר זאת לת' ישראל ליפסקר והוסיף לו שימסור בשמי.
אח"כ היה שיחה בעניין "מעמד בית חיינו". הרבי ביקש
שיכריזו ע"ז ועל השתתפות. ביקש ג"כ שיהיו שם בזמן
ה"מלווה מלכה". אח"כ שאל אם שם גם ישנו. שאל זולמן
המשך בעמוד הבא <<<

היום ליל "יחידות" החלטנו תלמידי ה'קבוצה' להכנס אל הרבי לקבל ממנו ברכת הפרידה, כי ה'קבוצה' שלנו חוזרת לארץ הקודש

יומן הרה"ת ר' מ"מ שי' וואלף מכ"ג-כ"ז אדר-שני ה'תשכ"ה - כקביעות שנה זו

**שבת קודש פרשת שמיני (פרשת פרה)
מברכים כסלו, כ"ג אד"ש תשכ"ה**

בהתוועדות בשיחה השנייה הרגיש ר' יוחנן גורדון ברע.
הרב גורדון שהוא הגבאי של ביהכ"נ בא מוקדם להכין
הכל ולא הספיק לטעום דבר לפני ההתוועדות וחש ברע.
הרבי הפסיק באמצע השיחה והביט עליו זמן קצר. שאל על
ד"ר זליגסון ושאל עוה"פ עליו אך הוא לא היה, והמשיך
הלאה בשיחה. לאחר זמן קצר התחילו לעזור לו לצאת.
חתנו ר' שמעון גודלמן ור' ישראל דוכמן הרימוהו והוציאו
מהזאל, וכשעברו ליד הרבי גם הרבי זז מעט, והביט עליו
והזיז את כיסאו שיוכל לעבור בקל, והמשיך להביט עליו
עד שהורידו אותו למטה לחוץ.

הרבי אמר "אנשטאט אלע זאלן מאכן א טומל, זאל איינער

ובאופן שכל אחד ישתתף בהם, והם ראשלי"צ ורשת אהלי יוסף-יצחק, ולמסור ממה ששמעו פה.

אם ישנם איזו ספיקות יחליטו ע"פ הגורל.

הוצאות הנסיעה להתוועדויות וכו' יבקשו מר' אברהם פריז ולמסור לו דו"ח.

לסיים את ההתוועדויות בחג הפסח כשר ושמה, וכי איתא בכתבי האריז"ל שכשרות של פסח מועיל לכל השנה שלא יחטא, ומסיימים בטוב.

לעשות ממונה אחד או שנים ושיכתבו מהנעשה.

בנוגע לפריז, הנה כ"ק אדמו"ר שליט"א משתתף בשתי דולר להתוועדות, וזה תלוי - אם יתועדו רק בשיבת ברינאה, יתנו לר' ניסן נעמיאנו את שתי הדולר, ואם יתועדו גם בקרב אנ"ש, יחלקו את השנים, אחד לר' ניסן ואחד ללשכה.

אם ישוהו במאסרייל תבקרו במחנות העולים ותמסרו פ"ש מכ"ק אדמו"ר שליט"א שביקש שאתם התלמידים החוזרים מפה ימסרו בשמו חג הפסח כשר ושמה, ושיתועדו וימסרו דולר אחד למשה לחיאני ואחד לסאבאג, ואם לא יוכלו להתוועד - להשאיר שם איזה רושם שיוכלו להתוועד א"כ לבד שם, ואם לא - ימסרו את שני הדולרים לאנשים הנ"ל לחלק אותם באה"ק אחד לתות"ל המרכזית ואחד לתורת-אמת.

אח"כ התחילו לרקוד ויצאו החוצה, בשעה 8:30, והרבי פתח במהירות את הווילון ועמד זמן ממושך לידו והביט שמרקדים, ואחרי כמה דקות סגר. בשעה 8:35 נסעו לשדה התעופה וגם מענטליק ובנציון שם-טוב נסעו, ושם רקדו איתם ונישקו את כולם.

בשעה 9:45 עלו על המטוס, ובאותו זמן הגיע פיקארסקי ורצה להיפרד אבל הבחורים כבר היו למעלה במטוס, וביקש רשות מהשוטר לעלות על המטוס כדי להיפרד מהבחורים, ועלה עם דוד קרץ ובירך אותם שם וירד. בשעה 10:20 המריא המטוס.

בשעה 11:40 נסע הרבי עם הרבנית הביתה.

יום רביעי, כ"ז אדר"ש תשכ"ה

[ביומן אחר: הבוקר בשעה 9:35 בא הרבי ל-770 פתחתי לו את הדלת, ואמר לי א דאנק.

נכנס להתפלל 9:50. לא אמרו תחנון מפני שהיה החתן שמעון לזרוב, וחיפש אותו לפני חזרת הש"ץ. התפילה נגמרה 10:33.

בשעה 3:17 נכנס למנחה ונגמר 3:30.

בשעה 7:02 נכנס הרבי למעריב ונגמר 7:14.

באמצע התפילה הרבי התחיל להזיז בדל סיגריה ברגל, והזיז כמה וכמה פעמים, ואח"כ הביט על זה כמ"פ עד שאחד התמימים לקח את זה משם.

מכניסים רבי את הדף מה"יחידות" לתמימים שיגיה. לאחר מנחה יצאה ההגהה של הרבי עם הרבה הגהות בכת"ק. הרב חזקוני מוסר לי, ואני עושה את שלי. צילמו את הכתב יד.

מתקתקים ומכניסים שוב לרבי, ולא יצאה הגהה לפעם השנייה. מעבירים בטנסיל ומכניסים לרבי.

[שם: בשעה 10:10 נכנס רש"ג אצל הרבי בענין השריפה שהיתה בכעטפורט אתמול, ולבש בגדים יפים בזמן שנכנס, ויצא בשעה 11:15.

הרבנית באה 12:18 ונכנסה לרבי ומיד יצאה ובשעה 12:20 נסע הרבי עם הרבנית הביתה].

בוטמן והראה לו בידו שאינו יודע. הרבי ביקש שיהיה התחלה של שמחה, והתחילו שיר שמח.

כן ביקש שאלו שגמרו פרשה זו בלקו"ת שיאמרו "לחיים" וינגנו ניגון, ויהיה לפועל על המשך הלימוד בלקו"ת.

יום ראשון, כ"ד אדר"ש תשכ"ה

היום ליל "יחידות".

החלטנו תלמידי ה'קבוצה' להכנס אל הרבי לקבל ממנו ברכת הפרידה, כי ה'קבוצה' שלנו חוזרת לאה"ק.

הרבי יושב, מגיש ידו לקבלת הפתק מהת', קורא, מכופף הפתק, מדפדף, מעיין, מסתובב מעט, ומתחיל בברכתו: "זאלסט האבן נסיעה צלחה, מיטנעמען אלע רוחניות'דיקע עניינים, זיין א דוגמה חי' ווי א תמים דארף זיין. זאל פועלין אויפן זולת. שרייב בשורות-טובות. א'כשר'ן און פרייליכן פסח. איך וועל מיטנעמען דעם צעטל אויפן אהל... ממלא זיין משאלות לבב לטובה [שתהי' לך נסיעה

צלחה, קח עמך את כל העניינים הרוחניים, תהי' דוגמא חי' כיצד תמים צריך להיות. תפעל על הזולת. כתוב בשורות-טובות. פסח כשר ושמה. אני אקח עמי את ה'צעטל' אל האהל.. ימלאו משאלות לבב[ך] לטובה[ן]."

אח"כ הרים את עיניו והסימן היה כי זהו זה. הרבי מביט עוה"פ וכבר מתכופף על השולחן וכותב. בגמרו לקרא את הפתק שכתבתי שאל "ווי איז דער פולער נאמען?" (שכחתי לכתבו). ואמרת לרבי. הרבי כתב בעפרון בסוף הפתק.

כן לערך היה הלשון של כל התמימים.

יום שני, כ"ה אדר"ש תשכ"ה

רבע שעה לאחר מעריב נכנס חזקוני לרבי ויצא

וקרא לנו לאלו החוזרים (תשע בחורים במספר) והודיע לנו שהרבי נותן לנו דמי השתתפות בנסיעה, לכל תלמיד חמישים דולר, ומסר לכאו"א מאתנו שטר של 50\$. כן שאל פרטי הנסיעה (כנראה שהרבי ביקש זאת).

יום שלישי, כ"ו אדר"ש תשכ"ה

הבוקר בא הרבי ל-770 בשעה 9:33 ונכנס לתפילה בשעה 9:50. לא אמרו תחנון מפני שהיה החתן מיכאל. התפילה נגמרה 10:32.

היום כל הבחורים הסתובבו כמו משוגעים מפני שעוד לא היה להם כרטיסים לנסיעה, כולם חיכו שאולי הרבי יבקש מהם שיכנסו אליו.

בשעה 3:17 נכנס למנחה, נתן צדקה לקרן שניאור ונגמר 3:30.

בשעה 5 יצא הרבי והלך ברגל לביתו. יודל קרינסקי חיכה על הרבי ואח"כ הלך לרגע לשרוף הניירות ומיד יצא הרבי וראה שקרינסקי איננו, והלך ברגל. חזר בשעה 6:15.

למעריב יצא בשעה 7:05 ונגמר 7:18.

בשעה 7:45 הרבי קרא לרב חזקוני ומסר לו פרטים בעניין נסיעתנו ואח"כ יצא וקרא לכל הבחורים שנוסעים ונתן שתי דולר ואמר להם הוראות מפורטות מה שיעשו בדרך לא"י.

להלן תוכן הדברים מה שמסר הרבי לרב חזקוני למסור לתמימים הנוסעים לאה"ק:

הרבי מסר שאינו יכול לקרוא אתכם בשנה זו מסיבתו הפרטית, ולכן מסר על ידי.

הרבי משתתף בשתי דולר לכל אחד מהתמימים עבור התוועדות. סדר ההתוועדות הוא כדלקמן: ישנם מקומות שהתוועדות תהיה בהשתתפות כולכם, והם בשיבת תומכי-תמימים המרכזית, תורת-אמת המרכזית ובכפר חב"ד. ישנם מקומות שתתוועדו שנים שנים,

מעמו וראו

ש"פ שמיני ה'תש"א

שמחת הגאולה פועלת ההתגלות

ע"פ האמור לעיל שפרשת פרה שייכת לגאולה דפסח ובמילא גם לגאולה האמיתית והשלימה, מובן, שבפרשת פרה נרגשת כבר השמחה והגאולה האמיתית והשלימה.

וע"פ האמור ששייכת שמחה גם מעניינים כאלה שלא יודעים אודותם, כיון שהלב מרגיש גם מה שהמוח אינו יודע - מובן גם בנוגע להשמחה הקשורה עם הגאולה, שעוד לפני שהמוח יודע אודות הגאולה, יכולה להיות כבר שמחת הגאולה מצד הרגש הלב.

ויתירה מזה - שצריכה להיות שמחת הגאולה, והשמחה עצמה פועלת את התגלות הגאולה.

גענומען 12 שנה עד שנתעוררו על זה!

בקשר עם ימי ההכנה ליום הבהיר י"א ניסן, יום הולדת כ"ק אדמו"ר, מובא בזה צילום מענה כ"ק אדמו"ר ל'מניחים' על שאלתם על דברי כ"ק אדמו"ר בהתוועדות ש"פ שמיני ה'תשל"ו, ממנו נראה עד כמה יקר וחביב בעיני כ"ק אדמו"ר העיון והפלפול בתורתו ושיחותיו, והעגמ"ג וכו' כשהמצב אינו באופן זה.

בהתוועדות הנ"ל נתבאר בענין הפלוגתא בין רבי אליעזר שס"ל שבתשרי נברא העולם, לרבי יהושע שס"ל שבניסן נבא"ע, שאיתא בכתבי האריז"ל שאין זו מחלוקת במציאות, אלא שניהם אמת, כי, התהוות חיצונית העולמות היתה בתשרי, ופנימיות העולמות בניסן (שלכן מביא ר"א רא"י מדשאים ואילנות, שהם חיצוניות העולמות, ור"י מביא רא"י מבעלי חיים, שהם פנימיות העולמות). ומתאים להמבואר שבניסן היתה ההתהוות במחשבה (פנימיות), ובתשרי - בדיבור (חיצוניות).

ושאלו על זה: הרי מבואר בתוס' (ד"ה כמאן מצליגין - ר"ה כז, א) ש"בתשרי עלה במחשבה לבראות ולא נברא עד ניסן"?

וציינו למ"ש בלקו"ש ח"ד ע' 1293 שהמבואר בכתבי האריז"ל "עולה בקנה אחד עם פי' התוס'", ולכאורה אינו מוכן הכוונה בזה.

כ"ק אדמו"ר הקיף את הציון ללקו"ש ח"ד, וכתב: "גענומען 12 שנה עד שנתעוררו ע"ז [-על זה]!"

ועל השאלה עצמה - השיב כ"ק אדמו"ר:

הנקודה בהנ"ל:

בתוס' מבוארים ב' ענינים: (עיקר) החידוש דב' בריאות - במחוב"ד [-במחשבה ובדיבור] (ולכן מביא דוגמא - רא"י ע"ז [-על זה]), דתשרי הנ"ל קודם לניסן (דפשיטא דמח' שבה) קודמת לדיבור).

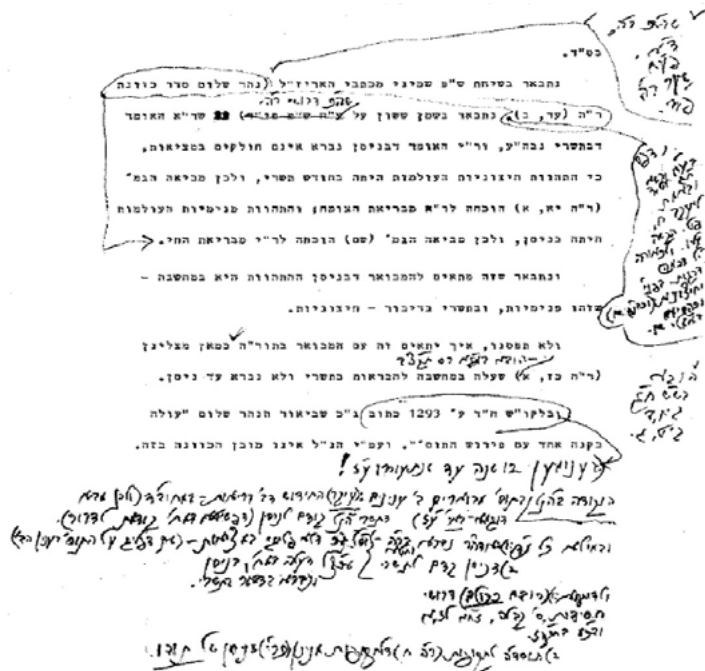
ובמילא, כל מ"ד [-מאן דאמר]: (1) דאדה"ר נברא וחטא בר"ה, (2) דניסן קדם לתשרי - וס"ל ג"כ דלא פליגי במציאות (אף דפליג על התוס' בענין הב') - עכצ"ל דעלה במח' [שבה] בניסן ונברא בדיבור בתשרי.

ולדוגמא: (1) (רובם ככולם [של]) דרושי חסידות, ס' [-ספרין] קבלה, זח"א לז, א, ובכ"מ בתקו"ז.

(2) תוסד"ה לתקופות (ר"ה ח) דלתקופות מנינן (כר"י [-כר' יהושע]) מניסן של תורה.

*

כ"ק אדמו"ר גם ציין בפרטיות המקורות בספרי קבלה: להביאור בכתבי האריז"ל ע"ד הפלוגתא דר"א ור"י שאינה פלוגתא במציאות - ציין כ"ק אדמו"ר: "שער הכוונות ענין ר"ה דרוש א'. פע"ח שער ר"ה פ"ד". על הציון לנהר שלום (שנתבאר בשמן ששון על שער הכוונות דרושי ר"ה) - שהעביר כ"ק אדמו"ר לסיום הביאור שהתהוות חיצונית העולמות היתה בתשרי, ופנימיות העולמות בניסן - הוסיף לציין: "נדפס בע"ח דפוס ורשא ח"ג לט, ד". והמשך: "ובאמת ליעקב (ח, פט) הקשה עליו. ולכאורה י"ל דכמה דרגות בפנימיות וחיצוניות (וכבנהר שלום שם), וכחסוים באמת ליעקב שם". כ"ק אדמו"ר גם מציין אודות דברי התוס' שבתשרי עלה במחשבה לבראות ולא נברא עד ניסן - "הובא במג"א ר"ס תקצ"ב"; "הובא בשמן ששון ח"ג קיח, ב. קיט, ג" (שמבאר דברי הנהר שלום הנ"ל). [יש לציין שמענה זה שולב לאח"ז בלקו"ש חט"ז בהערות לע' 438-4].

בהמשך להמדובר לאחרונה אודות הענין ד"והחי יתן אל לבו", וכבכל דבר ובפרט בענין עקרי - בקשר למעשה שהוא העיקר - בודאי שיש לנצל את יום ההולדת, ש"מזלה גובר", כדי שע"ז יתוסף בעניני יהדות, תורה ומצוותי... ובנוגע לפועל - באה ההצעה להוסיף מנהג טוב (וי"ל להרוצה בזה - לזכות ולעילוי נשמתה) בקשר לאופן ההנהגה ביום ההולדת: כ"ק מו"ח אדמו"ר פירסם לרבים אודות סדר ההנהגה דיום הולדת (שבדורות שלפנ"ז הי' ידוע ליחידי סגולה בלבד) - "להעלות זכרונותיו ולהתבונן בהם והצריכים תיקון ותשובה ישוב ויתקנם". וכן נהגו להוסיף בנתינת הצדקה לפני תפלת שחרית ומנחה (וכסוים ההולדת חל בשבת או יו"ט - נותנים ביום שלפניו), ושיעור נוסף בלימוד התורה, נגלה וחסידות. ובהתאם לכך, כדאי ונכון ביותר לפרסם (עוד יותר) מנהג זה בין כל בני"א, אשר, ביום ההולדת יוסיפו בתורה תפלה וצדקה, ג' העמודים שעליהם "העולם עומד", החל מ"עולם קטן זה האדם", ויקבלו החלטות טובות אשר במשך השנה הבעל"ט יוסיפו בעניני תומ"צ. ובהוספה - (א) שכדאי ונכון ביותר שכא"א יעשה ביום הולדתו התוועדות של שמחה, ביחד עם בני ביתו, או גם חבריו וידידיו כו', כדי שקבלת החלטות הטובות (בלי-גדר) ביום הולדתו (שמזלו גובר) תהי' באופן של שמחה, שע"ז יתוסף גם בקיום החלטות הטובות מתוך שמחה וחיות, שענין זה נוגע ושייך לכל אחד ואחת, הן אנשים והן נשים, וגם טף, עד לקטני קטנים - ע"י הוריהם, ועאכ"כ לאחרי שמגיעים להבנה ותמימה, שאז יכולים וצריכים להסביר להם (בסגנון המובן ושייך אליהם) שביום הולדת צ"ל חידוש והוספה בכל עניני טוב וקדושה, ובאופן שגם הם יחוגו את יום ההולדת מתוך התוועדות של שמחה, ביחד עם חבריהם (ויילדות - עם חברותיהן).

משיחת כ"ה אדר ה'תשמ"ח, יום הולדת הרבנית הצדקנית נ"ע ז"ע

מעמו וראו

מרבתינו - לב ישראל
נמשכת השמחה לכאו"א
ובפרטיות יותר:
שמחת הגאולה מצד
הרגש הלב - מודגשת
אצל רבותינו נשיאינו, כיון
שהרביים הם לבם של
ישראל,
- הלשון הרגיל בכגון-דא
הוא שהנשיא הוא הראש
(מוח) דבנ"י, אבל מצינו
גם לשון שהנשיא הוא לבם
של ישראל -

כי, בלב שורה עצם
הנשמה, ועד"ז בכללות
בנ"י, שהרביים הם העצם
דבנ"י, ולכן נקראים לבם
של ישראל.
וכיון שהרביים הם לבם
של ישראל, נרגשת אצלם
שמחת הגאולה, ועל ידם
נמשכת שמחת הגאולה
בלבו של כאו"א מישאל
(גם כאשר מצד עצמו לא
נרגש הדבר בלבד).

לזכות
הת' יחזקאל יודא שיחי'
אדריעי
לרגל יום הולדתו
כ' אדר שני
לשנת הצלחה
בגשמיות וברוחניות
ולחיווק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר זי"ע

אעורר שנה אעורר
 - את האדם הפנימי והטוב
 - ואת אתר שחרור מנוח הצאת

מעמנו וראו

ש"פ שמיני ה'תש"א

אזגט א פריילעכן ניגון

ובנוגע לפועל - צריך כאו"א להכריח את עצמו להיות בשמחה:

בנוגע לשמחה שמצד המוח - יש אפשרות להסביר ("אין-טענה") ולהוכיח שצריכים להיות בשמחה, אבל בנוגע לשמחה שהיא (למעלה מהמוח) מצד הלב - צריך כאו"א להכריח את עצמו להיות בשמחה.

ומובן, שענין זה הוא מצוה שבנוסף, כך, שאי-אפשר לצאת י"ח בשמחתו של משהו אחר, אלא כאו"א צריך להשתדל בעצמו להיות בשמחה.

(וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א: נעמט לחיים און אזגט א פריילעכן ניגון.

[ניגנו ניגון שמה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נענע בידו הק' להגיביר השמחה].

לזכות

החתן הרה"ת מנחם מענדל והכלה מרת דינה שיחיו מזורזים
 מזורזים
 לרגל נישואיהם בשעט"מ
 כ"ד אדר שני ה'תשע"ו
 - שנת הקהל את העם -
 נדפס ע"י הוריהם שיחיו

לזכות

הת' מנחם מענדל שיחי' בכר לרגל בואו בקשרי השידוכין עב"ג למשפחת סגל בשעט"מ
 נדפס ע"י ולזכות הוריהם הרה"ת חיים וזוגתו מ' איילת שיחיו בכר הרה"ת יהושע הלוי וזוגתו מ' שולמית שיחיו סגל

לזכות

החתן הרה"ת שלום דובער והכלה מ' תמר טעמערל שיחיו גליצנשטיין לרגל נישואיהם בשעט"מ
 כ"א אדר שני ה'תשע"ו
 - שנת הקהל את העם -

בשבת שמיני דשנת הקהל זו - "מקץ שבע שנים", מודגש ענין הגאולה ("שמיני"), כלומר, שזהו זמן מסוגל ביותר להמשיך הגאולה בשנה זו

כל האמור לעיל (הדגשת ענין הגאולה להמשיכה... בכל חדשי השנה) שייך לכל שבת... שקורין בו פ' שמיני... נוסף לזה, ישנה הדגשה יתירה בנוגע לענין הגאולה - מצד כללות השנה:

שנה זו היא שנת הקהל - "מקץ שבע שנים", "שנה (ראשונה של שמיטה) שהיא שנה שמינית" (להעיר גם ממארוז"ל "במוצאי שביעית (שנה שמינית) בן דוד בא - סנהדרין צו, א). ולא עוד, אלא, שגם במניינה ליצירה מודגש מספר שמונה - ה' אלפים שבע מאות ארבעים ושמונה (ה'תשמ"ח - ר"ת חירות), ונפק"מ בדיני שטרות - "אם דילג האלפים והמאות רק שכתב בכך וכך לפרט ("אפי" לא כתב רק פרט האחרון", ובנדו"ד, "שמונה") כשר".

ומזה מובן עד כמה מודגש ענין הגאולה ("שמיני") בשבת זו - מצד צירוף כל הענינים האמורים - פ' שמיני, בפעם השמינית, ובשנה השמינית, כלומר, זמן מסוגל ביותר לפעול ולהמשיך ענין הגאולה בשנה זו (עוד בסיומו של חודש הראשון, לפני שנכנסים לחודש השני), שתהי' שנת גאולה.

ויש להוסיף בהסגולה המיוחדת לפעול ולהמשיך ענין הגאולה, גם מצד מעלת המקום - ביהכנ"ס וביהמ"ד (שמגדליו בו תפלה ותורה, וגם גמ"ח) של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, נשיא השמיני, שהכריז (בשעתו אז ועאכ"כ בימינו אלו) שצ"ל "לאלתר לגאולה" (מכיון שהי' כבר "לאלתר לתשובה").

ובנוגע לפועל:

יש להתחיל בזה תיכף ומיד, בהתוועדות זו עצמה - בשבת פ' שמיני, שמונה שמיני, שבה מברכים חודש השני (התחלת העבודה החדשי השנה) דשנה השמינית, זמן מסוגל ומקום מסוגל - להדגיש את ענין הגאולה (בכל ענין וענין, ולכל לראש - הצפי' והדרישה לגאולה) מתוך חיות ד"ראשון" ומתוך שמחה (הקשורה עם חיות) ועד שהדבר מתבטא גם בנוגע להחיות שבהתוועדות עצמה - "לעבעדיקע התוועדות", עד לחיות שבחיות - "לעבעדיק שבלעבעדיק" (ע"ד שמונה שמיני, ודוגמתו בחיים - "מחי' חיים), אשר, הסימן ואבן-הבוחן לזה הוא - אופן העבודה בפועל ממש בימים שלאח"ז, שנעשית מתוך חיות בענין הגאולה.

משיחת ש"פ שמיני ה'תשמ"ח

כל יהודי נושא באחריות להביא את משיח צדקנו בפועל ממש!

מכך ישנה הוראה בנוגע לעבודה של היהודים, ובענין שהזמן גרמא - להביא את הגאולה האמיתית והשלימה:

יהודי יכול לטעון: כיון שהוא מדוד ומוגבל, כולל מצד ההגבלות של טבע העולם, ובחלק חשוב מהיום הוא עסוק (ע"פ תורה) בדברי רשות, אכילה שתי' שינה, ובפרט בזמן הגלות כשיש כמה מדידות והגבלות והעלמות על עבודת ה' בשלימות וכו' וכו' - אין לו לכאורה אפילו את הכח לפעול עבודה קטנה ביותר, עאכ"כ שאין בכוחו להביא את הגאולה האמיתית והשלימה?!

אומרים לו - שביאת המשיח "תלוי במעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות" דוקא, ומאחר שהגאולה עוד לא באה, הרי זה גופא הראי' שזה תלוי ב"מעשינו ועבודתנו" של דורנו זה.

ואדרבה: דוקא ע"י עבודה במדידות והגבלות ובהעלם והסתר (המגיע מגבורה) - דוקא בכך טמונים כחות נפלאים, שבכוחם להביא את הגאולה. וכפ"ד הרמב"ם ש"ע"י מצוה אחת, בכחו של יהודי ל"הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה"...

ובפשטות: כל יהודי, אנשים נשים ואפילו טף, נושא באחריות להוסיף בעבודתו להביא את משיח צדקנו בפועל ממש!

מכך מובן, אשר אין שום מקום שבמקום לפעול לבד יסמכו על אחרים או יניחו את העבודה על אחרים - כ"א זו עבודה של כל אחד ואחת, כל אחד צריך לעשות את עבודתו - "לשמש את קוני" (שלשמה "אני נבראתי"), וכוורדי שיש לו ע"כ כחות (כיון ש"איני מבקש כו' אלא לפי כחך" כנ"ל).

ובמה מתבטאת העבודה - הרי"ג ז"כ בפשטות: בהוספה בתורה ובמצוות, בלימוד התורה - נגלה דתורה ופנימיות התורה, ובקיום המצוות בהידור...

ונוסף להוספה האישית בזה, צריכים ג"כ להשפיע על אחרים שיוסיפו, ובכללות העבודה של הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה המביאה במיוחד "אתי מר" דא מלכא משיחא.

משיחת ש"פ שמיני ה'תשנ"א